

عنوان مقاله:

مقایسه اثربخشی طرحواره درمانی و زوج درمانی هیجان مدار بر تمایزیافتگی خود زوج های جوان

محل انتشار:

نشریه روان پرستاری، دوره 10، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

مهشید سرابندی - *Ph.D. Student in Psychology, Department of Psychology, Semnan Branch, Islamic Azad University, Semnan, Iran*

محمدعلی محمدی فر - *Associate Professor, Department of Psychology, Semnan university, Semnan, Iran*

نعمت ستوده اصل - *Associate Professor, Department of Psychology, Semnan Branch, Islamic Azad University, Semnan, Iran*

خلاصه مقاله:

مقدمه: روابط زوجین همواره می‌تواند به دلایل مختلف در شرایط آسیب‌زا قرار گرفته و از هم‌گسیخته شود. بنابراین توجه به تاثیرپذیری خانواده از آسیب‌های عمده، در هر رویکرد درمانی ضروری به نظر می‌رسد. این پژوهش با هدف مقایسه اثربخشی طرحواره‌درمانی و زوج‌درمانی هیجان‌مدار بر تمایزیافتگی خود زوج‌های جوان انجام گرفت. روش کار: روش مطالعه آزمایشی گسترش‌یافته از نوع پیش‌آزمون-پس‌آزمون چند گروهی بود. جامعه آماری را تمامی زوجین جوان دچار مشکل سازگاری تشکیل دادند که در شش ماهه دوم سال ۱۳۹۸ به مراکز خدمات روانشناختی و مشاوره در شهر تهران مراجعه کردند ($N=2025$). از بین آنان ۳۰ زوج (۶۰ نفر) بر اساس ملاک‌های ورود و به طور تصادفی انتخاب شدند و سپس در سه گروه طرحواره‌درمانی، زوج‌درمانی هیجان‌مدار و گروه کنترل جایگزین شدند. ابزارهای پژوهش شامل مقیاس تمایزیافتگی خود (DSI) بود. گروه آزمایشی اول، طرحواره‌درمانی با رویکرد یانگ (۲۰۰۱) در ۱۲ جلسه ۴۵ دقیقه‌ای را دریافت کردند، گروه آزمایشی دوم، تحت آموزش زوج‌درمانی هیجان‌مدار با رویکرد جانسون (۲۰۰۴) در ۹ جلسه ۶۰ دقیقه‌ای قرار گرفتند و گروه کنترل در نوبت انتظار بودند. داده‌ها با استفاده از روش تحلیل کوواریانس چند متغیره (MANCOVA) و آزمون تعقیبی LSD و با نرم‌افزار SPSS۲۵ تجزیه و تحلیل شدند. یافته‌ها: نتایج نشان داد بین گروه‌های آزمایش و گروه کنترل تفاوت معنی‌دار وجود داشت؛ و هر دو مداخله طرحواره‌درمانی و زوج‌درمانی هیجان‌مدار بر تمایزیافتگی خود زوج‌های جوان تاثیر مثبت معنادار داشته است ($P<0.05$). همچنین، نتایج آزمون تعقیبی LSD حاکی از آن بود که میزان اثربخشی مداخله طرحواره‌درمانی بر تمایزیافتگی خود بیشتر از زوج‌درمانی هیجان‌مدار بود ($P<0.05$). نتیجه‌گیری: بر اساس نتایج پژوهش حاضر مداخلات طرحواره‌درمانی و زوج‌درمانی هیجان‌مدار می‌تواند برای بهبود تمایزیافتگی خود زوج‌های جوان کارآمد باشد؛ و توصیه می‌گردد که درمانگران و مشاوران خانواده در راستای بهبود تمایزیافتگی خود زوجین در کنار سایر مداخلات درمانی از این درمان‌ها استفاده کنند.

کلمات کلیدی:

Schema Therapy, Emotional-based Couple therapy, Self-Differentiation, Couples
طرحواره درمانی، زوج درمانی هیجان مدار، تمایزیافتگی خود، زوجین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1508718>

